

na do - li - ně.

Píseň zakončuje: Skočila som do zahrádky [: červená som :]

Utrhla som tri rúžičky [: obledla som :].

Utrhla som tri rúžičky [: aj hrebíček :]

Čakať na mňa na úvrati [: šohájíček :].

b) Typy sčasovací.

Této písni sčasovky tak hravě povyskočily z mluvy.

Nepochybno, že vyličený nápěv jest nápadně význačný.

Po těch úsečných, rovnoměrně dopadajících tónech, najednou ta vleklá vlna, ta široká časová klenba!

Tato protiva v sčasovkách svým ostrím hluboko zapadne i v paměť a píseň stane se modelem, vzorem pro nové písně.

V celé skupině písní postřehneme pak stejný tento příznak i vzniká tak první z určitých typů našich písní.

Jest-li tento typ dostatečně vysvětlen živým zdrojem písní, t. j. mluvou, tož stejně koření v mluvě i ostatní typy o hlavním sčasovacím příznaku.

I typ zdlužovaných tónů ojedinělých, typ sčasovek přiražených tónů, písně s příznakem t. zv. zakončení za formou a široko klenutý typ bujných po vši písní sčasovek, jakož i chladný typ samých rovnoměrných dob — v nápěvkách mluvy jako v zrcadle se zhlížely.

Všímati si teď budeme písní hotových, jež naše pokolení vlastně již zdědilo.

Avšak písně tyto jsou přece z krve a v krvi lidu.

Děvčata zpívající mi n. př. pravila: »Na nic sa nemyslí — to sa ľahko zpívá.«

Na otázku, zda-li »dluhý hlas« vyměřují? Byla odpověď: »Nyšt, Nyšt«.

»To tak z hlavy« zůstanou dlouho stát na hlasu.

Třeba se nám s příznakem našeho prvního typu podrobněji obírat i s potřebným názvoslovím hudebním seznámiti.

V první řadě všimněme si absolutní délky písně.

Dle opětné přehlídky písně vyzní jedna sloha v 22 vteřinách t. j. přibližně rovná se dle metronomu Mälzlova $\text{♩} = 34$. dílu jedné minuty.

Jest tudíž notace i vzhledem k hodnotě ♩ noty v polce, neb v slovenských vrtěných případech t. j. osminové ♩ notě třeba dáti poněkud větší než obyčejně délku, jak již i jménem táhlá píseň se napovídá. Tolik úvodem.